

ວັກແຊງປ້ອງກັນພະຍາດຕ່າງໆ

ວັກແຊງຍັງຖືກເອີ້ນວ່າການເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງຄົນເຮົາມີພູມຄຸ້ມກັນໂລກ, ເຊິ່ງມັນສາມາດປ້ອງກັນຫຼາຍໂລກທີ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາເຈັບເປັນ ຫຼືເປັນສາເຫດຂອງການເສຍຊີວິດໄດ້. ວັກແຊງເຮັດໜ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ລະບົບພູມຄຸ້ມກັນຮ່າງກາຍຂອງຄົນເຮົາແຂງແຮງຂຶ້ນ, ແຕ່ລະພາກສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍສາມາດຕໍ່ສູ້ກັບການຕິດເຊື້ອແລະພະຍາດ ສະນັ້ນຮ່າງກາຍຂອງຄົນເຮົາສາມາດກັບມາມີສຸກຂະພາບດີຄືນໄດ້. ຖ້າວ່າລະບົບພູມຄຸ້ມໄດ້ກຽມພ້ອມ ແລະແຂງແຮງດີ, ມັນສາມາດຮູ້ເລີຍຢ່າງໄວວ່າແມ່ນອັນຕະລາຍອັນໃດແກ່ສຸຂະພາບ ແລະມັນຈະຮູ້ວ່າຈະສາມາດຮັບມືກັບພະຍາດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ແນວໃດ. ວັກແຊງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດພະຍາດ.

ວັກແຊງເຮັດໜ້າທີ່ແນວໃດ? ວັກແຊງແມ່ນເຮັດມາຈາກເຊື້ອພະຍາດອ່ອນໆ ແລະມັນເຮັດໜ້າທີ່ເພື່ອຢຸດຢັ້ງເຊື້ອພະຍາດຊະນິດດຽວກັນໃນອານາຄົດທີ່ພະຍາດຕ່າງໆຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເຈັບປ່ວຍ. ຮ່າງກາຍຂອງຄົນເຮົາສ້າງເກາະປ້ອງກັນຕົວໂດຍການສ້າງ “ພູມຄຸ້ມກັນ” ສະເພາະແຕ່ລະພະຍາດ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບພະຍາດຕ່າງໆໃຫ້ສໍາເລັດຜົນ. ພູມຄຸ້ມກັນເຫຼົ່ານັ້ນສາມາດປົກປ້ອງຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າເອງ ແລະຄົນອື່ນໆທີ່ຢູ່ນໍ້າກັນເພື່ອສູ້ກັບເຊື້ອພະຍາດທີ່ເປັນສາເຫດການເຈັບເປັນ.

ເດັກນ້ອຍເກີດມາດ້ວຍພູມຄຸ້ມກັນບາງຢ່າງທີ່ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາຕ້ອງການ, ເຊິ່ງພູມຄຸ້ມກັນເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນໄດ້ມາຈາກຜູ້ເປັນແມ່ຂອງພວກເຂົາ. ເມື່ອໃດທີ່ຜູ້ເປັນແມ່ລ້ຽງດູລູກດ້ວຍນົມແມ່ ມັນສາມາດເຮັດໃຫ້ລະບົບພູມຄຸ້ມກັນຂອງເດັກແຂງແຮງຫຼາຍຂຶ້ນ. ວັກແຊງສ້າງລະບົບພູມຄຸ້ມກັນຂອງເດັກເມື່ອເຂົາເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ວັກແຊງຊ່ວຍເສີມສ້າງລະບົບພູມຄຸ້ມກັນຂອງຮ່າງກາຍ, ໂພສະນາການທີ່ດີຊ່ວຍການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງເດັກເຊັ່ນກັນ

ການປະຕິບັດງານຂອງວັກແຊງຊະນິດຕ່າງໆ. ພະຍາດບາງຢ່າງທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນເສຍຊີວິດ ຫຼືເຮັດຫຼາຍຄົນພິການໃນອາດິດ ເຊັ່ນວ່າ: ໂລກໄຂ້ທໍລະພິດ, ທີ່ປະຈຸບັນນີ້ແມ່ນໝົດໄປແລ້ວ ແລະເຮົາບໍ່ຕ້ອງການວັກແຊງສໍາລັບໂລກນີ້ອີກຕໍ່ໄປ.



ປຶ້ມຮ່າງໂຮງແພດເຫຼັ້ມໃໝ່: ບົດກ່ຽວກັບຮອບປະຈຳເດືອນຂອງແມ່ຍິງ ວັກແຊງປ້ອງກັນພະຍາດຕ່າງໆ

ພະຍາດອື່ນໆທີ່ມີວັກແຊງ ເພື່ອປ້ອງກັນແມ່ນບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ເກີດ ຂຶ້ນຫຼາຍແລ້ວ. ການໃຫ້ວັກແຊງ ແກ່ແອນ້ອຍ ແລະເດັກນ້ອຍໝົດ ທຸກຄົນ ແລະທັງຜູ້ໃຫຍ່ນຳແມ່ນ ຈຳເປັນເພາະມັນຈະສາມາດປ້ອງ ກັນພະຍາດບໍ່ໃຫ້ແຜ່ລາມ ຫຼືກັບ ຄົນມາອີກ.

ວັກແຊງສາມາດປ້ອງກັນຜູ້ ທີ່ໄດ້ຮັບມັນ ແລະພວກມັນສາ ມາດປ້ອງກັນຜູ້ອື່ນໆໄດ້ອີກເຊັ່ນ ກັນເມື່ອຜູ້ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຮັບວັກ ແຊງຖວມໜ້າ. ຖ້າວ່າພະຍາດ ຕ່າງໆບໍ່ສາມາດຫາຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ ຮັບວັກແຊງໄດ້, ມັນກໍບໍ່ສາມາດ ແຜ່ລາມໄດ້. ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ຜູ້ຄົນສ່ວນຫຼາຍໄດ້ຮັບວັກແຊງມັນ ຈະມີກໍລະນີເຈັບປ່ວຍຫຼຸດໜ້ອຍລົງ.



ມີຕົວເລກຂອງຄົນທີ່ມີຄວາມແຂງແຮງ! ເມື່ອຄົນສ່ວນຫຼາຍໄດ້ຮັບວັກແຊງ ແມ່ນຈະເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາສາມາດຕໍ່ຕ້ານເຊື້ອພະຍາດໂດຍສະ ເພາະແມ່ນຄົນໜຸ່ມນ້ອຍ (ເດັກອາຍຸຍັງໜ້ອຍຫຼາຍ) ຫຼືຄົນທີ່ເຈັບເປັນຫຼາຍທີ່ ຈະໄດ້ຮັບວັກແຊງ. ນີ້ມັນເອີ້ນວ່າ ກຸ່ມທີ່ໄດ້ຮັບໝູ່ຄຸ້ມກັນ.

ການຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບວັກແຊງ ແລະເຫດຜົນວ່າຍ້ອນຫຍັງພວກຕ້ອງການ ວັກແຊງ

ວັກແຊງປົກປ້ອງເດັກນ້ອຍຈາກພະຍາດອັນຕະລາຍຕ່າງໆ ເຊິ່ງລວມມີພະຍາດໄອໂກ່, ບາດທະຍັກ, ພະຍາດ ປວດບວມ, ພາກແດງໃຫຍ່, ໂລກຕັບອັກເສບ B, ວັນນະໂລກ, ຖອກທ້ອງເຊິ່ງມີສາເຫດມາຈາກການຕິດເຊື້ອ ໂລຕາໄວຣັດສ໌ Rotavirus. ວັກແຊງທີ່ປ້ອງກັນໂລກເຫດສພິວີ HPV (ຊະນິດໄວຣັດສ໌). ສາມາດປ້ອງກັນມະ ເຮັງບາງຊະນິດ. ຖ້າວ່າບັນດາລູກໆຂອງທ່ານໄດ້ຮັບວັກແຊງ, ພວກເຂົາຈະຖືກປົກປ້ອງຈາກເຊື້ອພະຍາດທີ່ ຮ້າຍແຮງຕ່າງໆໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ຕາມປົກກະຕິແລ້ວວັກແຊງສຳລັບແອນ້ອຍ ແລະເດັກນ້ອຍແມ່ນບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າ ໃຊ້ຈ່າຍທີ່ ຍາ ແລະທຸກໆປະເທດແມ່ນມີຕາຕະລາງການໃຫ້ວັກ ແຊງຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ພະນັກງານສາທາລະນະ ສຸກກໍມີຕາຕະລາງໄປຢູ່ມຢູ່ມເດັກນ້ອຍເພື່ອ ແນ່ໃຈວ່າພວກເຂົາເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນດີ ແລະເພື່ອເປັນ ການໃຫ້ວັກແຊງນີ້ກໍເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາມີສຸຂະພາບ ດີຂຶ້ນ.

ວັກແຊງຫຼາຍຊະນິດຖືກໃຫ້ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຄັ້ງ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງຄົນເຮົາແຂງແຮງເຊິ່ງ ຈະສາມາດຕໍ່ສູ້ກັບພະຍາດໄດ້. ຫຼັງຈາກຄົນເຮົາ ໄດ້ຮັບວັກແຊງເປັນຊຸດຄົບຖ້ວນແລ້ວ ຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນ ຮັບວັກແຊງ 3 ເຂັມໃນໄລຍະ 6 ເດືອນ, ພວກເຂົາຍັງຕ້ອງການສັກວັກແຊງຕື່ມເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ການຮ່າງ ກາຍຂອງຄົນເຮົາສາມາດຕໍ່ສູ້ກັບເຊື້ອພະຍາດຕ່າງໆໄດ້.



ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນວ່າມີເດັກເປັນ ເປັຍລ່ອຍ(ໄປລີໂອ)ໃນເຂດນີ້.

ເມື່ອຂ້ອຍຍັງເປັນເດັກນ້ອຍ ພະຍາດນີ້ແມ່ນເປັນພະຍາດ ທີ່ຮຸນແຮງ. ດຽວນີ້ບໍ່ມີພະຍາ ດເປັຍລ່ອຍເພາະວ່າ ທຸກຄົນ ໄດ້ຮັບວັກແຊງ ແລະວັກແຊງ ເຫຼົ່ານີ້ສາມາດປ້ອງກັນພະ ຍາດເຫຼົ່ານີ້.

? ຈະເຮັດແນວໃດເມື່ອເດັກເຈັບປ່ວຍເມື່ອເວລາພວກເຂົາຮອດຍາມຮັບວັກແຊັງ?



ວັກແຊັງສາມາດໃຫ້ກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເປັນໄຂ້ຫ້ວດ ຫຼືເຈັບເປັນເລັກໜ້ອຍ. ຖ້າວ່າເດັກມີບັນຫາສຸຂະພາບຮ້າຍແຮງ. ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກຈະບອກຄອບຄົວຂອງເດັກໃຫ້ເລື່ອນການຮັບວັກແຊັງ. ເມື່ອສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ ແລະຄົນໃນຊຸມຊົນໄດ້ຮັບວັກແຊັງ. ມັນຈະສາມາດຊ່ວຍປ້ອງກັນການເຈັບເປັນໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບວັກແຊັງ.

? ວັກແຊັງມັນປອດໄພບໍ?



ວັກແຊັງແມ່ນປອດໄພ. ພວກມັນບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈັບປ່ວຍ. ວັກແຊັງບາງປະເພດອາດຈະເຮັດໃຫ້ມີອາການເຈັບ ຫຼືເປັນໄຂ້ເລັກໜ້ອຍ, ແຕ່ມັນຈະເຊົາໄປເອງ. ຖ້າວ່າເຈົ້າໄດ້ຍິນຂ່າວລືວ່າການຮັບວັກແຊັງແມ່ນບໍ່ປອດໄພ, ແມ່ນໃຫ້ປຶກສາກັບພະນັກງານສາທາລະນະສຸກຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ເພື່ອຈະໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ເຊື່ອຖືກໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

? ວັກແຊັງພຽງແຕ່ສໍາລັບເດັກບໍ?



ເດັກນ້ອຍທຸກໆຄົນຕ້ອງການໄດ້ຮັບວັກແຊັງ ແຕ່ການຄວາມຕ້ອງການວັກແຊັງແມ່ນບໍ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງຫຼັງຈາກໄວເດັກແຕ່ຢ່າງໃດ. ສໍາລັບພະຍາດບາງຊະນິດ ເດັກນ້ອຍທີ່ໃຫຍ່ແດ່ແມ່ນຕ້ອງການສັກຢາວັກແຊັງເພີ່ມເຕີມ, ເຊິ່ງເຂົາເອີ້ນວ່າ “ກະຕຸ້ນ” ເພື່ອໃຫ້ວັກແຊັງທີ່ສາມາດປ້ອງກັນພະຍາດຕ່າງໆໄດ້. ເພາະວ່າເມື່ອເວລາຜ່ານໄປລົດຂອງວັກແຊັງຈະໝົດໄປ. ແມ່ຍິງຖືພາຍັງໄດ້ຮັບວັກແຊັງເພື່ອປ້ອງກັນສຸຂະພາບຂອງແມ່ ແລະເດັກໃນທ້ອງອີກ. ຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ ຫຼືຄົນເຈັບທີ່ເປັນພະຍາດຮ້າຍແຮງອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການສັກວັກແຊັງເຊັ່ນກັນເພາະວ່າວັກແຊັງຈະສາມາດປ້ອງກັນການເຈັບປ່ວຍເຊັ່ນ: ພະຍາດໄຂ້ຫ້ວດໃຫຍ່ ເຊິ່ງຮ່າງກາຍຂອງຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດຕໍ່ຕ້ານໄດ້ດີ.

? ຕົວເລກ ແລະຊະນິດຂອງວັກແຊັງມີການປ່ຽນແປງສົມທຽບໃສ່ຕອນຂອຍຍັງນ້ອຍ. ຍອນເທດຜົນໃດ?



ສໍາລັບພະຍາດບາງຢ່າງ ທີ່ມີບໍລິສັດຜະລິດຢາຫຼາຍຊະນິດເຮັດວັກແຊັງຂຶ້ນມາແມ່ນປອດໄພ ແລະເຮັດໜ້າທີ່ໄດ້ດີ. ມັນກໍຍັງມີກໍານົດການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ສະນັ້ນຖ້າວ່າສອງປະເທດໃຊ້ຢາວັກແຊັງທີ່ມີຢື່ນທີ່ແຕກຕ່າງກັນແມ່ນຈະມີຕາຕະລາງການໃຫ້ວັກແຊັງທີ່ຕ່າງກັນເຊັ່ນກັນ, ເຮົາເວົ້າໄດ້ວ່າແຕ່ລະປະເທດແມ່ນມີການປ່ຽນແປງ. ການປ່ຽນແປງຈະເກີດຂຶ້ນອີກເມື່ອມີການຜະລິດຢາວັກແຊັງຊະນິດໃໝ່ເກີດຂຶ້ນ ເພາະເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຢາຊະນິດເກົ່າແລ້ວ.

ແມ່ນໃຜຕ້ອງການຮັບວັກແຊງ ແລະເມື່ອໃດ?

ແຕ່ລະຂົງເຂດ, ປະເທດ, ແລະບາງເມືອງໃນປະເທດໃດໜຶ່ງແມ່ນມີລາຍການຄວາມຕ້ອງການວັກແຊງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ:

- ເກືອບໝົດທຸກຄົນແມ່ນໄດ້ຮັບວັກແຊງບາງຊະນິດ - ແອນໂອຍ, ເດັກນ້ອຍ, ແລະຜູ້ໃຫຍ່. ເດັກໃຫຍ່ແດ່ ຫຼືຜູ້ໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບວັກແຊງແຕ່ຕອນຍັງເດັກອາດຈະໄດ້ຮັບພາຍຫຼັງ.
- ວັກແຊງບາງຊະນິດມີຜົນປະໂຫຍດພຽງແຕ່ຄົງເຂດໃດໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ແລະມັນຈະຖືກໃຫ້ກັບຜູ້ຄົນທີ່ອາໄສ ຫຼືມາຢ້ຽມຢາມບ່ອນນັ້ນເທົ່ານັ້ນ.
- ວັກແຊງບາງຊະນິດບໍ່ໄດ້ຈຳເປັນສຳລັບໝົດທຸກຄົນ ແຕ່ວ່າມັນຖືກແນະນຳໃຫ້ກຸ່ມຄົນໃດໜຶ່ງໄຊ້ ເຊັ່ນ ແມ່ຍິງຖືພາ, ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ຫຼືຜູ້ເຖົ້າ.
- ຕາມປົກກະຕິແລ້ວທຸກໆຄົນຈະໄດ້ຮັບວັກແຊງເມື່ອມີພະຍາດໃໝ່ເກີດຂຶ້ນຄົງເຂດໃດໜຶ່ງ.



ຕາມປະເພນີຂອງຂ້ອຍແລ້ວ ທຸກໆໃນຄອບຄົວໄດ້ຮັບວັກແຊງໂດຍສະເພາະແມ່ນເດັກນ້ອຍ, ພວກເຮົາຕ້ອງການປ້ອງໝົດທຸກຄົນ ແລະຍັງເປັນການຊ່ວຍເຫຼືອຄົນລື້ນໃໝ່ເຊັ່ນກັນ.

ສັກຢາວັກແຊງເປັນປົກກະຕິປ້ອງກັນແອນໂອຍ ແລະ ເດັກນ້ອຍ

ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກໃຫ້ກວດເບິ່ງເດັກນ້ອຍ ຫຼາຍໆຄັ້ງໃນຊ່ວງປີທຳອິດຂອງເດັກນີ້ກໍ່ໄລຍະທຳອິດຂອງການໃຫ້ ຢາວັກແຊງຫຼາຍທີ່ສຸດ. ຢາຊະນິດໃດແດ່ ແລະໃນເວລາທີ່ແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບຄຳແນະນຳດ້ານສຸຂະພາບໃນປະເທດຂອງທ່ານ.

ເພື່ອໃຫ້ແອນໂອຍ ແລະ ເດັກນ້ອຍມີສຸຂະພາບດີ, ການສັກຢາວັກແຊງແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ ແຕ່ວ່າສະພາບການ ດຳລົງຊີວິດແມ່ນສາມາດປ້ອງກັນພະຍາດເຊັ່ນກັນ. ນ້ຳດື່ມທີ່ປອດໄພ, ສຸຂາພິບານ, ການລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມແມ່ຢ່າງໜ້ອຍ 6 ເດືອນທຳອິດ, ແລະໂພຊະນາການດີຈະປ້ອງກັນພະຍາດຫຼາຍຢ່າງ. (ເບິ່ງບົດ ນ້ຳ ແລະ ສຸຂາພິບານ: ຫຼັກການທີ່ຢູ່ອາໄສດີ ແລະ ອາຫານດີເຮັດໃຫ້ມີສຸຂະພາບດີ. Water and Sanitation: Keys to staying Healthy and Good Food Makes Good Health.)

ສັກຢາວັກແຊງ ແລະ ຢາວັກແຊງຊ້າຄົນເພື່ອກະຕຸ້ນ ແມ່ນສັກໃຫ້ກັບຜູ້ໃຫຍ່ໃນເວລາທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງສັກຢາວັກແຊງອີກເທື່ອ ນອກຈາກທີ່ໄດ້ຮັບແລ້ວໃນໄວເດັກເພື່ອເຮັດໃຫ້ປ້ອງກັນຢູ່ດົນໆ ຫຼື ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບການສັກຢາປ້ອງກັນ ຄົບຖືກຊະນິດໃນຕອນຍັງພວກເຂົາຍັງນ້ອຍ.



ເດັກນ້ອຍຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີຫຼາຍ. ມັນພວກເຮົາຈະໃຫ້ການສັກຢາວັກແຊງໃຫ້ລາວຕໍ່ໄປ ເພື່ອຮັກສາສຸຂະພາບຂອງລາວ.

ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກໃນແຕ່ລະປະເທດແນະນຳໃຫ້ກຳນົດເວລາສັກຢາປ້ອງກັນແອນໂອຍ ແລະ ເດັກນ້ອຍ. ມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການສັກຢາປ້ອງກັນໃດໜຶ່ງແມ່ນ ໄດ້ຮັບພ້ອມກັນ ແລະ ຂຶ້ນກັບຊ່ວງອາຍຸໃດ. ເມື່ອບໍ່ ສາມາດສັກຢາວັກແຊັງ ສອງຢ່າງພ້ອມກັນໄດ້, ເປັນຍ້ອນວ່າມັນບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນດີ ເມື່ອຢາຖືກນຳໄປສັກໃສ່ ໃນຮ່າງກາຍໃນເວລາດຽວກັນ.

ເມື່ອໃດເດັກນ້ອຍໃນປະເທດຂອງພວກເຮົາຕ້ອງການຢາວັກແຊັງ?		
ເມື່ອຕອນເກີດ		BCG Hep B
2 ເດືອນ	ເຂັ້ມທີ່ 1 ແຕ່ລະອັນ:	ໂລກເປັຍລ່ອຍ (polio) ວັກແຊງລວມທີ່ ປ້ອງກັນ 5 ພະຍາດສຳຄັນ (pentavalent) ວັກແຊງສຳລັບໂລຕ້າໄວຣັດສ໌ (rotavirus) ວັກແຊງກຽວກັບ Pneumococcal
4 ເດືອນ	ເຂັ້ມທີ່ 2 ແຕ່ລະອັນ:	
6 ເດືອນ	ເຂັ້ມທີ່ 3 ແຕ່ລະອັນ:	ໂລກເປັຍລ່ອຍ (polio) ວັກແຊງກຽວກັບ Pneumococcal
9 ຫາ 12 ເດືອນ		ເຂັ້ມທີ່ 1 MMR ວັກແຊງກຽວກັບ Pneumococcal ຊ້າຄືນ
18 ເດືອນ		ເຂັ້ມທີ່ 2 MMR ໂລກເປັຍລ່ອຍ (polio) ຊ້າຄືນເພື່ອກະຕຸ້ນ ການປ້ອງກັນພະຍາດ
4 ຫາ 6 ປີ		DPT ເຂັ້ມທີ່ 2 ໂລກເປັຍລ່ອຍ (polio) ຊ້າຄືນເພື່ອ ກະຕຸ້ນການປ້ອງກັນພະຍາດ
9 ຫາ 11 ປີ		ສັກຢາວັກແຊັງປ້ອງກັນບາດທະຍັກຊ້າຄືນ ເພື່ອກະຕຸ້ນການປ້ອງກັນພະຍາດ ເຂັ້ມທີ່ 2 ຂອງ HPV



ຕາຕະລາງການສັກຢາວັກແຊັງມັກຈະຄ້າຍຄືກັນກັບແບບນີ້, ເຖິງແມ່ນວ່າການ ໃຫ້ຢາວັກແຊັງແມ່ນມີຕາມອາຍຸເຊິ່ງອາດຈະແຕກຕ່າງກັນໄປແຕ່ລະປະເທດ. ນອກຈາກນັ້ນ, ບໍ່ແມ່ນທຸກໆປະເທດທີ່ຈະນຳໃຊ້ວັກແຊັງທີ່ມີສ່ວນປະສົມດຽວກັນ ແລະບໍ່ແມ່ນວ່າຢາວັກແຊັງທຸກໆຊະນິດເປັນທີ່ຕ້ອງການຢູ່ທຸກບ່ອນ. ຊອກຫາ ຄຳທີ່ແນະນຳ ໃຫ້ບ່ອນທີ່ທ່ານທີ່ຢູ່ອາໄສ.

ຢາວັກແຊງ ແລະ HIV

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວແອນໂອຍ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ມີເຊື້ອ HIV ຕ້ອງສັກຢາປ້ອງກັນຄືກັນກັບຜູ້ອື່ນ. ເດັກ ຫຼື ຜູ້ໃຫຍ່ ທີ່ມີເຊື້ອ HIV ໃນບາງກໍລະນີອາດຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ຢາເພີ່ມເຕີມເຊັ່ນດຽວກັນກັບຢາວັກແຊງຂອງໝາກແດງໃຫຍ່ (measles).

ສໍາລັບຢາວັກແຊງບາງຊະນິດ (BCG, MMR, OPV), ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າສຸຂະພາບມີສະພາບຄົງທີ່ ແລະ ໄດ້ຮັບ ການປິ່ນປົວດ້ວຍຢາຕ້ານເຊື້ອ HIV ກ່ອນການສັກຢາວັກແຊງ. ການປິ່ນປົວ HIV ເຮັດໃຫ້ລະບົບພູມຄຸ້ມກັນ ຂອງຮ່າງກາຍແຂງແຮງຂຶ້ນ ແລະເຮັດໃຫ້ການສັກຢາປ້ອງກັນນີ້ເຮັດວຽກໄດ້ດີຂຶ້ນ.

ສໍາລັບວັກແຊງ BCG, ຖ້າວ່າແມ່ມີເຊື້ອ HIV ມັນຈະປອດໄພທີ່ສັກໃຫ້ເດັກຕອນເກີດເລີຍ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າເດັກໃຫຍ່ ແລະ ມີເຊື້ອ HIV, ໄດ້ປິ່ນປົວເຊື້ອ HIV ກ່ອນ.

ຢາວັກແຊງ ແລະ ການຖືພາ

ຢາວັກແຊງປ້ອງກັນສຸຂະພາບແມ່ ແລະ ການພັດທະນາການເດັກນໍາ. ນອກຈາກນັ້ນ, ແມ່ຍິງຖືພາສິ່ງຜ່ານສິ່ງ ທີ່ເປັນສານຕ້ານເຊື້ອໄວຣັດສ໌ໃຫ້ ລູກໃນທ້ອງຂອງລາວທີ່ຈະຊ່ວຍປົກປ້ອງເດັກຫຼັງຈາກເກີດ. ເດັກເກີດໃໝ່ ແມ່ນອາດນ້ອຍເກີນໄປສໍາລັບຢາວັກແຊງບາງຊະນິດທີ່ຈະຊັກໃນອາທິດ ຫຼືເດືອນທໍາອິດຂອງພວກເຂົາ.



ການໄດ້ສັກຢາວັກແຊງຄົບຖ້ວນໃນຕອນ ຍັງເປັນເດັກຍິງໝາຍວ່າການຖືພາ ໃນພາຍຫຼັງແມ່ນມີ ຄວາມປອດໄພ. ຖ້າທ່ານຈະກຽມເອົາລູກໃຫ້ປົກສາທາ ລີກັບກັບພະນັກງານສາທາລະນະ ສຸກເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈ ວ່າທຸກຢາວັກແຊງແມ່ ທັນກັບສະພາບການ ແລະຖືກຍຸກສະ ໄໝ.

ແບ່ງປັນຂໍ້ມູນນີ້ກັບພໍ່ແມ່ຂອງເດັກຍິງ ແລະ ແມ່ຍິງທີ່ກໍາລັງຖືພາ:

- ການສັກຢາວັກແຊງບໍ່ມີຜົນຕໍ່ເດັກຍິງ ຫຼືຄວາມສາມາດຂອງແມ່ຍິງທີ່ຈະຖືພາ.
- ຢາວັກແຊງສ່ວນຫຼາຍແມ່ນ ມີຄວາມປອດໄພໃນເວລາຖືພາ.
- ເມື່ອເດັກຍິງໄດ້ຮັບການສັກຢາວັກແຊງຄົບຖ້ວນໃນຕອນເປັນເດັກ ນ້ອຍ, ຄວາມຈຳເປັນຈະໃຫ້ຢາ ວັກແຊງໜ້ອຍລົງໃນເວລາຖືພາ. ວັກແຊງປ້ອງກັນໄຂ້ໝາກແດງນ້ອຍ (German measles - ຫັດເຍຍລະມັນ) ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີຂອງຢາວັກແຊງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍ ຫຼື ແມ່ຍິງໄວໝູ່ມກ່ອນການ ຖືພາເພາະວ່າໄຂ້ໝາກແດງນ້ອຍໃນແມ່ມາ ນເປັນອັນຕະລາຍສໍາລັບເດັກ.
- ທຸກໆຄົນຕ້ອງການສັກຢາວັກແຊງປ້ອງກັນບາດທະຍັກຊ້າເມື່ອຫຼາຍປີຜ່ານໄປ, ເຖິງວ່າຈະເປັນຢາສັກເທື່ອ ດຽວ ຫຼືເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຢາວັກແຊງປະສົມ. ຖ້າວ່າແມ່ຍິງບໍ່ໄດ້ສັກຢາປ້ອງກັນບາດທະຍັກຊ່ວງເວລາ ມໍ່ໆນັ້ນ, ລາວຕ້ອງໄດ້ຮັບຢານັ້ນໃນເວລາຖືພາ. ຢາວັກແຊງປ້ອງກັນການຕິດເຊື້ອບາດທະຍັກທີ່ເປັນ ອັນຕະລາ ຍໃນເດັກເກີດໃໝ່ທີ່ເກີດຈາກເຄື່ອງມືທີ່ບໍ່ມີການອະເຊື້ອທີ່ໃຊ້ໃນເວລາເກີດລູກ.
- ໃນປະເທດຂອງທ່ານ, ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກສາມາດແນະນໍາໃຫ້ສັກຢາວັກແຊງໃນເວລາຖືພາ, ເຊັ່ນວ່າ ວັກແຊງປ້ອງກັນພະຍາດໄອໂກ ຫຼືໄຂ້ຫວັດ.

ວັກແຊງບາງຊະນິດແມ່ນຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ໃນເວລາຖືພາເຊັ່ນວັກແຊງ BCG ຫຼື ໝາກແດງນ້ອຍ (German measles - ຫັດເຍຍລະມັນ). ທໍາອິດຖາມແມ່ຍິງທຸກຄົ້ງກ່ອນຈະສັກຢາປ້ອງກັນຖ້າວ່າລາວອາດຈະຖືພາຢູ່.

ບັນທຶກການສັກຢາວັກແຊ່ງ

ຖາມຫາ ແລະ ຂໍເອົາບັດ
ບັນທຶກການສັກຢາວັກແຊ່ງ
ຫຼືເອກະສານທີ່ສະແດງຊື່
ແລະວັນທີຂອງການສັກຢາວັກ
ແຊ່ງ. ເດັກນ້ອຍມັກຈະຕ້ອງການ
ບັນທຶກເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອລົງທະບຽນເຂົ້າ
ໂຮງຮຽນ ແລະຜູ້ໃຫຍ່ຕ້ອງການ
ເພື່ອປະກອບເອກະ ສານໃນ
ການເຮັດວຽກ, ການເດີນທາງ
ແລະສະແດງພະນັກງານສາທາລະ
ນະສຸກຮູ້ວ່າມີວັກແຊ່ງຊະນິດໃດທີ່
ໄດ້ຮັບແລ້ວ ແລະວັກແຊ່ງຊະນິດ
ໃດທີ່ພວກເຂົາຍັງຕ້ອງການ. ຖ້າພ
ວກເຂົາບໍ່ມີບັດຢູ່ຄລີນິກຂອງທ່ານ,
ໃຫ້ທ່ານບັນທຶກດ້ວຍຕົວທ່ານເອງ
ແລະໃຫ້ຄົນທີ່ຈະຖືກສັກຢາວັກ
ແຊ່ງປະກອບຂໍ້ມູນ ແລະລົງລາຍເຊັນ.

ບັນທຶກການສັກຢາວັກແຊ່ງ			
ຊື່:			
ວັນ ເດືອນ ປີ ເກີດ			
ສະພາບທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫຼືການແພ້:			
ຊື່ຂອງວັກແຊ່ງ ແລະຊະນິດ	ວັນ ເດືອນ ປີໃຫ້ ວັກແຊ່ງ	ໃຫ້ວັກແຊ່ງໂດຍ	ໃຫ້ວັກແຊ່ງຄັ້ງ ຕໍ່ໄປ
BCG	10 ກຸມພາ 19	ສູນເກີດລູກ	
BOPV polio	10 ກຸມພາ 19	ສູນເກີດລູກ	30 ມີນາ 19
Hep B	10 ກຸມພາ 19	ສູນເກີດລູກ	30 ມີນາ 19
PTP-Hib- HepB	30 ມີນາ 19	ສູນເກີດລູກ	30 ເມສາ 19
OPV polio	30 ມີນາ 19	ສູນເກີດລູກ	30 ເມສາ 19
Rotavirus	30 ມີນາ 19	ສູນເກີດລູກ	30 ເມສາ 19

ວັກແຊ່ງທົ່ວໄປ

ໃນຫຼາຍປະເທດສ່ວນຫຼາຍຈະມີຢາວັກແຊ່ງດັ່ງນີ້:

- ວັນນະໂລກ (TB)
- ບາດທະຍັກ
- ຄໍຕິບ
- ພະຍາດໄອໂກ່ (pertussis)
- ຕັບອັກເສບ B
- ໄຂ້ຫວັດສັດປົກຊະນິດ B,
ເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດພະຍາດຫຼາຍຊະນິດ
- ໂປລີໂອ
- ໂລຕາໄວລັດສ໌ (Rotavirus), ເປັນສາເຫດຂອງພະ
ຍາດຖອກທ້ອງໃນແອນ້ອຍ ແລະ ເດັກນ້ອຍ
- ນິວໂມໂຄຄັດສ໌ (Pneumococcus),
ທີ່ເຮັດໃຫ້ປອດອັກເສບ ແລະການຕິດເຊື້ອອື່ນໆ
- ໄຂ້ໝາກແດງໃຫຍ່
- ໄຂ້ໝາກແດງນ້ອຍ (ຫັດເຍຍລະມັນ)
- ໂລກ Human papillomavirus (HPV),
ທີ່ເປັນສາເຫດມະເຮັງປາກມິດລູກ

ໃນກໍລະນີທີ່ຈໍາເປັນມີຢາວັກແຊ່ງເພື່ອປ້ອງກັນ:

- ອະທິວາ
- ການຕິດເຊື້ອ Meningococcal
- ໄຂ້ເຫຼືອງ
- ເຍື້ອຫຸ້ມສະໝອງອັກເສບ JE
- ໄຂ້ເທັບ/ເຍື້ອຫຸ້ມສະໝອງອັກເສບຍ້ອນເທັບ
- ຕັບອັກເສບ A
- ອີສຸກອີໂສ (varicella)
- ໄຂ້ຫວັດໃຫຍ່ (flu)
- ໄຂ້ທໍລະພິດ
- ພະຍາດວີ



ວັກແຊງ BCG ປ້ອງກັນພະຍາດວັນນະໂລກ (TB)	
<p>ຢາ BCG ແມ່ນພຽງແຕ່ຊັກຢູ່ກ້ອງຜິວໜັງ. ໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້ຫຼັງເກີດທັນທີ.</p> <ul style="list-style-type: none"> ຖ້າມີຄົນໃນຄອບຄົວເປັນພະຍາດວັນນະໂລກ TB, ແລະ ເດັກບໍ່ເຄີຍສັກຢາ BCG ເລີຍ, ໃຫ້ສັກຢາ ປ້ອງກັນນີ້ໃຫ້ລາວໄວເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້. ຢາສັກຢາວັກແຊງ BCG ໃຫ້ແມ່ຍິງຖືພາ. ເດັກທີ່ເກີດນຳແມ່ທີ່ມີເຊື້ອ HIV ສາມາດ ໃຫ້ສັກ BCG ຕອນເກີດໄດ້. ສຳລັບຜູ້ທີ່ ຖືກຍືນຍັນວ່າທີ່ມີເຊື້ອ HIV, ເລີ່ມຕົ້ນການ ປິ່ນປົວເຊື້ອ HIV ໂດຍໃຊ້ຢາ antiretroviral ກ່ອນທີ່ຈະໃຫ້ BCG. 	<p>ພະຍາດວັນນະໂລກ (TB) ເປັນການຕິດເຊື້ອທີ່ອັນຕະລາຍ, ປົກກະຕິ ແລ້ວເກີດຢູ່ໃນປອດ, ເປັນພະຍາດທີ່ສາມາດປິ່ນປົວດ້ວຍຢາ ແລະປິ່ນປົວໃຫ້ຫາຍຂາດໄດ້. ຖ້າບໍ່ປິ່ນປົວ, ວັນນະໂລກ TB ຈະຄ່ອຍ ທຳລາຍປອດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຢຸດການຫາຍໃຈໄດ້. ຢາວັກແຊງ BCG ຊ່ວຍປ້ອງກັນອັນຕະລາຍໃຫ້ປອດໄດ້ຫຼາຍສຸດ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ຮ່າງກາຍຕ້ານການຕິດເຊື້ອອື່ນໆເຊັ່ນກັນ.</p>



ວັກແຊງລວມທີ່ປ້ອງກັນ 5 ພະຍາດສຳຄັນ (pentavalent) ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕັ້ງນັ້ນມີການສັກຢານ້ອຍລົງ. ວັກແຊງລວມທີ່ປ້ອງກັນພຽງແຕ່ 5 ພະຍາດສຳຄັນ (pentavalent): ຄໍຕິບ, ໄອໂກ໌, ບາດທະຍັກ, ຕັບອັກເສບ B, ເຍື້ອຫຸ້ມສະໝອງອັກເສບ Hib. ວັກແຊງ hexavalent ຖືກນຳໃຊ້ໃນບາງປະເທດເພື່ອປົກປ້ອງ 6 ພະຍາດ: ຄືກັນກັບວັກແຊງລວມທີ່ປ້ອງກັນພຽງແຕ່ 5 ພະຍາດສຳຄັນ (pentavalent) ບວກກັບພະຍາດເບັຍລ່ອຍ (ໄປລີໂອ).

DPT (DTaP, Tdap) ປ້ອງກັນ ຄໍຕິບ, ໄອໂກ໌, ບາດທະຍັກ	
<p>ຢາວັກແຊງ DPT ປ້ອງກັນ 3 ພະຍາດ. ຢາວັກແຊງລວມທີ່ປ້ອງກັນ 5 ພະຍາດສຳຄັນ (pentavalent) ແລະ ວັກແຊງລວມທີ່ປ້ອງກັນ 6 ພະຍາດສຳຄັນ (hexavalent) ລວມໃນ DPT. ຮອດອາຍຸ 6 ເດືອນ, ແອນ້ອຍຕ້ອງໄດ້ຮັບຢາສັກ 3 ຊຸດ.</p> <ul style="list-style-type: none"> ເດັກໃຫຍ່ແດ່ມັກຈະໃຫ້ສັກ DTP ຊ້ຳຄືນ 3 ຄັ້ງ ຫຼື ປະສົມກັບຢາປ້ອງກັນຄໍຕິບ ແລະ ໄອໂກ໌ (Td, Dt). ໃຫ້ວັກແຊງ DPT ໃນແມ່ຍິງຖືກ ພາຊ່ວຍປ້ອງກັນເດັກໄດ້. ການໄດ້ຮັບຄົບທັງໝົດ 6 ຄັ້ງຂອງ DPT (ຊຸດ 3 ຄັ້ງ ແລະ 3 ຄັ້ງຊ້ຳຄືນ) ໃຫ້ການ ປ້ອງກັນ ບາດທະຍັກໄດ້ເປັນທົດສະວັດ. ສັກຢາບາດທະຍັກຊ້ຳຄືນ (TT) ແມ່ນ ຈຳເປັນຖ້າຫາກ ຕອນຍັງເປັນເດັກ ນ້ອຍສັກບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຫຼື ຖ້າທ່ານໄດ້ຮັບບາດເຈັບທີ່ເລິກ ຫຼື ເປື້ອນ. 	<p>ພະຍາດຄໍຕິບສ່ວນຫຼາຍແມ່ນ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ເດັກນ້ອຍ ແລະເຮັດໃຫ້ຄໍໂຄ່ບວມ ເຊິ່ງຫຼາຍຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດຫາຍໃຈໄດ້.</p> <p>ພະຍາດໄອໂກ໌ (pertussis) ແມ່ນ ເຮັດໃຫ້ມີອາການໄອທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ເອີ້ນວ່າ ໄອໂກ໌, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມັນຫາຍໃຈຍາກ. ນີ້ແມ່ນອັນຕະລາຍທີ່ສຸດສຳລັບເດັກນ້ອຍ.</p> <p>ບາດທະຍັກສາມາດເຮັດໃຫ້ເສຍຊີວິດໄດ້ຢ່າງໄວວາ. ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສາມາດໄດ້ຮັບມັນຈາກຖືກບາດ ຫຼືບາດແຜ. ເດັກເກີດໃໝ່ ສາມາດເປັນບາດທະຍັກຖ້າແມ່ບໍ່ໄດ້ສັກຢາວັກແຊງ.</p>

ຕັບອັກເສບ B (ຫຼືວ່າ HBV) ປ້ອງກັນພະຍາດຕັບອັກເສບ ຊະນິດ B	
<p>ເມື່ອເດັກອາຍຸ 6 ເດືອນ, ພວກເຂົາຕ້ອງໄດ້ຮັບຢາສັກ 3 ຫຼື 4 ຊຸດ.</p> <ul style="list-style-type: none"> ການສັກຢາວັກແຊງຄັ້ງທຳອິດແມ່ນ ໃຫ້ຕອນເດັກເກີດໃໝ່ ແລະ ຊຸດວັກແຊງທີ່ຍັງເຫຼືອແມ່ນໃຫ້ສັກຈົນຮອດອາຍຸ 6 ເດືອນ, ໃຊ້ຮວມກັບ DPT ຫຼື ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງວັກແຊງລວມທີ່ປ້ອງກັນ 5 ພະຍາດສຳຄັນ (pentavalent) ແລະຢາ hexavalent ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອປ້ອງກັນ 6 ໂລກ. ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບວັກແຊງຕອນເປັນ ເດັກນ້ອຍໃຫ້ສັກຢາວັກແຊງນີ້ ໃນເວລາດຽວ ກັບການສັກຢາ HepB ເປັນໄລຍະ 3 ຄັ້ງໃນເດັກໃຫຍ່ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່. 	<p>ພະຍາດຕັບອັກເສບ B ແມ່ນເປັນສາເຫດຂອງເຮັດໃຫ້ມີບັນຫາຕັບຮ້າຍແຮງ ແລະ ບາງຄັ້ງກໍ່ເປັນມະເຮັງຕັບ. ມັນສາມາດຜ່ານຈາກ ແມ່ສູ່ເດັກນ້ອຍໃນລະຫວ່າງການເກີດລູກ, ຫຼື ລະຫວ່າງ 2 ຄົນໂດຍຜ່ານການຮ່ວມເພດ ຫຼື ເຂັມສັກຢາບໍ່ສະອາດ.</p>

<p>ວັກແຊງ Hib ປ້ອງກັນ haemophilus influenza ຊະນິດ b</p>	
<p>ເມື່ອເດັກອາຍຸ 6 ເດືອນ, ພວກເຂົາຕ້ອງໄດ້ສັກຢາວັກແຊງ 3 ຊຸດ, ໃຊ້ຮ່ວມກັບ DPT ຫຼື ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງວັກແຊງລວມ ທີ່ປ້ອງກັນ 5 ພະຍາດສໍາຄັນ (pentavalent) ແລະຢາ hexavalent ຖືກນໍາໃຊ້ເພື່ອປ້ອງກັນ 6 ພະຍາດ.</p> <ul style="list-style-type: none"> • ມັນອາດຈະຕ້ອງສັກຢາວັກແຊງຊໍາຄືນເພື່ອກະຕຸ້ນການປົກປ້ອງອີກຕອນ 12 ຫາ 15 ເດືອນ. • ຜູ້ໃຫຍ່ ແລະເດັກທີ່ອາຍຸຫຼາຍກວ່າ 5 ປີ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ມັກຈະບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມີຢາວັກແຊງ Hib, ຍົກເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຂົາມີພະຍາດເລືອດຈາງ ຫຼື ມີບັນຫາກັບລະບົບພູມຄຸ້ມກັນ. 	<p>Haemophilus influenza ຊະນິດ b ແມ່ນບໍ່ຄື ກັບໄຂ້ຫວັດໃຫຍ່ທົ່ວໄປທີ່ເອີ້ນວ່າໄຂ້ຫວັດໃຫຍ່. ມັນເປັນເຊື້ອທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການອັກເສບເຍື່ອຫຸ້ມ ສະໝອງອັກເສບ, ປອດອັກເສບ, ອັກເສບຜິວໜັງ ແລະກະດູກ ແລະພະຍາດຮ້າຍແຮງອື່ນໆ.</p>
<p>ວັກແຊງ ໂປລີໂອ (OPV, IPV) ປ້ອງກັນພະຍາດໂປລີໂອ (polio)</p>	
<p>ເມື່ອເດັກອາຍຸ 6 ເດືອນ, ສັກຢາວັກແຊງ 3 ຊຸດຫຼື 4 ຊຸດ.</p> <ul style="list-style-type: none"> • ການສັກຢາວັກແຊງຄັ້ງທໍາອິດແມ່ນ ໃຫ້ຕອນເດັກເກີດໃໝ່ ແລະຊຸດວັກແຊງທີ່ຍັງເຫຼືອແມ່ນໃຫ້ສັກຈົນຮອດອາຍຸ 6 ເດືອນ, ໃຊ້ຮ່ວມກັບ DPT • ຢາ OPV (Oral Polio Vaccine) ແມ່ນເປັນຢາຢອດໃສ່ປາກ ແລະ IPV (Inactivated Polio Vaccine) ແມ່ນ ເປັນຢາສັກ. ຂຶ້ນກັບແຕ່ລະປະເທດ, ຢາປ້ອງກັນເປັນລ່ອຍປົກກະຕິແລ້ວ ປະກອບມີທັງ OPV ແລະ IPV. 	<p>ໂປລີໂອແມ່ນເຊື້ອໄວຣັດສ໌ທີ່ສາມາດນໍາໄປສູ່ການເປັນເປັຍລ່ອຍ, ມີບັນຫາການຫາຍໃຈ, ແລະ ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍໄດ້. ເນື່ອງຈາກວ່າປະຊາຊົນ ຈໍານວນຫຼາຍແມ່ນໄດ້ຮັບຢາວັກແຊງເພື່ອຕ້ານເຊື້ອເປັຍລ່ອຍ, ໂລກນີ້ ຈຶ່ງໄດ້ຫາຍໄປເກືອບໝົດ.</p>
<p>ຢາວັກແຊງໂຣຕາໄວຣັດສ໌ rotavirus (RV) ປ້ອງກັນໂຣຕາໄວຣັດສ໌ (rotavirus)</p>	
<p>ເມື່ອເດັກອາຍຸ 6 ເດືອນ, ພວກເຂົາຕ້ອງໄດ້ສັກຢາວັກແຊງ 2 ຊຸດຫຼື 3 ຊຸດ. ຂຶ້ນກັບຜູ້ຜະລິດວັກແຊງ. ມັນແມ່ນແບບ ຢອດໃສ່ປາກ.</p> <ul style="list-style-type: none"> • ໃຫ້ພ້ອມດຽວກັບຊຸດ DPT ຫຼືວັກແຊງລວມ ທີ່ປ້ອງກັນ 5 ພະຍາດສໍາຄັນ (pentavalent). <p>ສໍາລັບ 2 ອາທິດຫຼັງຈາກການສັກຢາວັກແຊງ ຂອງເດັກ, ໃຫ້ເບິ່ງແຍງຮັກດູແລຮັກສາມືຂອງທ່ານໃຫ້ສະອາດເມື່ອເວລາປ່ຽນຜ້າອ້ອມ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນ ການເຈັບປ່ວຍແບບເລັກໜ້ອຍ.</p>	<p>ໂຣຕາໄວຣັດສ໌ rotavirus ແມ່ນ ພະຍາດທົ່ວໄປເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດພະຍາດຖອກທ້ອນຮຸນແຮງ, ໄຂ້ ແລະ ປວດຮາກ. ມັນມີການລະບາດງ່າຍ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ແອນ້ອຍ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.</p>
<p>ວັກແຊງ Pneumococcal (conjugate) ປ້ອງກັນອັກເສບປອດອັກເສບ ແລະ ການຊຶມເຊື້ອອື່ນໆ</p>	
<p>ແອນ້ອຍຮັບຢາສັກ 3 ຊຸດ.</p> <ul style="list-style-type: none"> • ການສັກຢາວັກແຊງຕາມປົກກະຕິແລ້ວມັກຈະໄດ້ຮັບໃນເວລາດຽວກັນກັບ DPT ຫຼື ວັກແຊງລວມ ທີ່ປ້ອງກັນ 5 ພະຍາດສໍາຄັນ (pentavalent) ແຕ່ບາງປະເທດໃຫ້ການສັກຢາ 2 ຄັ້ງທໍາອິດຕອນອາຍຸ 6 ເດືອນ ແລະ ການສັກຢາຄັ້ງທີ 3 ຕໍ່ຈາກນັ້ນມາ. 	<p>ວັກແຊງນີ້ປ້ອງກັນພະຍາດອັກເສບປອດ, ສະໝອງ ແລະ ການຕິດເຊື້ອໃນເລືອດຮຸນແຮງ ເຊິ່ງສາເຫດເກີດຈາກເຊື້ອພະຍາດປອດອັກເສບ.</p> <p>ການສັກຢາວັກແຊງໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍທັງໝົດແມ່ນເປັນສິ່ງບູລິມະສິດ, ແຕ່ມັນຍັງຊ່ວຍປົກປ້ອງຜູ້ໃຫຍ່ ຕໍ່ກັບປອດອັກເສບນໍາ.</p>
<p>ວັກແຊງ Measles, MR, MMR ປ້ອງກັນໝາກແດງໃຫຍ່</p>	
<p>ການສັກຢາວັກແຊງແມ່ນມັກຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງຢາວັກແຊງລວມ, ອາດຈະແມ່ນ MR (ໝາກແດງໃຫຍ່-Measles ແລະ ໝາກແດງນ້ອຍ-Rubella) ຫຼື MMR (ໝາກແດງໃຫຍ່-Measles, ໝາກເບີດ-Mumps ແລະ ໝາກແດງນ້ອຍ).</p> <ul style="list-style-type: none"> • ເດັກນ້ອຍຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບວັກແຊງຢ່າງໜ້ອຍ 2 ເທື່ອ. ໃນຊ່ວງການລະບາດຂອງໝາກແດງໃຫຍ່, ເດັກນ້ອຍທີ່ມີອາຍຸ 6 ເດືອນສາມາດໄດ້ຮັບ ການສັກຢາວັກແຊງ. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບ ປົກກະຕິ 2 ຄັ້ງຫຼັງຈາກນັ້ນ. • ເດັກທີ່ມີເຊື້ອ HIV ກໍ່ຕ້ອງການສັກຢາວັກແຊງ 2 ຫຼືບາງຄັ້ງ 3, ແຕ່ເດັກນ້ອຍທີ່ເຈັບ ປ່ວຍຮຸນແຮງຈາກ HIV, ຕ້ອງໄດ້ຮັບການ ປິ່ນປົວ HIV ແລະ ຈົນກວ່າເດັກຈະມີສະພາບສຸຂະພາບທີ່ຄົງທີ່ກ່ອນການສັກຢາ. 	<p>ອາການໄຂ້ໝາກແດງໃຫຍ່ແຜ່ລະບາດຢ່າງງ່າຍດາຍໃນເດັກນ້ອຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດຜື່ນ, ໄຂ້ ແລະ ໄອ. ຖ້າບໍ່ປິ່ນປົວ, ມັນອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດພະຍາດຖອກທ້ອງ, ຕາຫຼືຫຼຸຕິດເຊື້ອ, ຕາບອດ, ຫຼື ເສຍຊີວິດໄດ້.</p>

ໝາກແດງນ້ອຍ (Rubella), MR, MMR ວັກແຊງປ້ອງກັນໝາກແດງນ້ອຍ (German measles)	
<p>ເດັກນ້ອຍຕ້ອງການສັກຢາວັກແຊງຢ່າງໜ້ອຍ 1 ຄັ້ງ. ໃຫ້ພ້ອມກັບວັກແຊງໝາກແດງໃຫຍ່ຄັ້ງທຳອິດ.</p> <ul style="list-style-type: none"> ເດັກຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຮັບການສັກຢາ 2 ຄັ້ງນັບຕັ້ງແຕ່ຢາວັກແຊງໝາກແດງນ້ອຍ (Rubella) ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຢາ ວັກແຊງລວມ 2 ຊະນິດ: MR (ໝາກແດງໃຫຍ່-Measles ແລະ ໝາກແດງນ້ອຍ-Rubella) ຫຼື MMR (ໝາກແດງໃຫຍ່-Measles, ໝາກເບີດ-Mumps ແລະ ໝາກແດງນ້ອຍ) ເຊິ່ງໃຫ້ວັກແຊງ 2 ຄັ້ງ. ໃນບ່ອນທີ່ຄົນສ່ວນຫຼາຍ ບໍ່ໄດ້ຮັບການ ສັກຢາວັກແຊງໃນແຕ່ຕອນເດັກນ້ອຍ, ການສົ່ງເສີມການສັກຢາວັກແຊງນີ້ອາດເນັ້ນໜັກໃສ່ເດັກຍິງທີ່ໃຫຍ່ແດ່. 	<p>ໝາກແດງນ້ອຍ (Rubella) ສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດຜື່ນຄັນ ແລະໄຂ້ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຈະຫາຍໄປ. ແຕ່ຖ້າ ແມ່ຍິງຖືພາ ໄດ້ຮັບເຊື້ອໝາກແດງນ້ອຍ (Rubella), ມັນຈະເປັນ ອັນຕະລາຍຕໍ່ເດັກທີ່ກຳລັງພັດທະນາ.</p> <p>ການສັກຢາປ້ອງກັນເດັກທຸກຄົນເຮັດໃຫ້ໝາກແດງນ້ອຍ (Rubella) ຫາຍໄປ ແລະຊ່ວຍໃຫ້ແມ່ຍິງຖືພາບໍ່ໄດ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດນີ້. ນອກຈາກນັ້ນ, ເດັກຍິງທີ່ໄດ້ຮັບການ ສັກຢາວັກແຊງຈະບໍ່ໄດ້ຮັບເຊື້ອໝາກແດງນ້ອຍ (Rubella) ຖ້າພວກເຂົາຈະຖືພາຕອນເຂົ້າໃຫຍ່ແລ້ວ.</p>
ວັກແຊງ HPV ປ້ອງກັນ human papillomavirus	
<p>ເດັກຍິງຕ້ອງສັກຢາວັກແຊງ 2 ຫາ 3 ຄັ້ງ, ຂຶ້ນກັບອາຍຸຂອງເຂົາເຈົ້າ.</p> <ul style="list-style-type: none"> ການສັກຢາຄັ້ງທຳອິດແມ່ນໄດ້ຮັບໃນລະ ຫວ່າງ 9 ຫາ 10 ປີ, ແລະ 6 ເດືອນ ຕໍ່ມາ. ສຳລັບແມ່ຍິງທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ: ໃຫ້ການສັກຢາຄັ້ງ ທຳອິດ, ລໍຖ້າອີກ 4 ອາທິດຈຶ່ງສັກຢາສຳລັບຄັ້ງທີສອງ ແລະ ລໍຖ້າອີກ 12 ອາທິດແລ້ວຈຶ່ງສັກຢາຄັ້ງທີສາມ. 	<p>ຢາວັກແຊງປ້ອງກັນມະເຮັງປາກມິດລູກ ໃນແມ່ຍິງ ແລະ ບາງມະເຮັງໃນຜູ້ຊາຍ. ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດສຳລັບເດັກຍິງ, ແຕ່ຖ້າງົບປະມານ ແລະ ຈັດຫາວັກແຊງຕ່າງໆ ໄດ້ອະນຸມັດ, ບາງປະເທດຊ່ວຍເດັກຊາຍໃຫ້ໄດ້ຮັບການ ສັກຢາວັກແຊງຊະນິດນີ້ເຊັ່ນກັນ.</p>

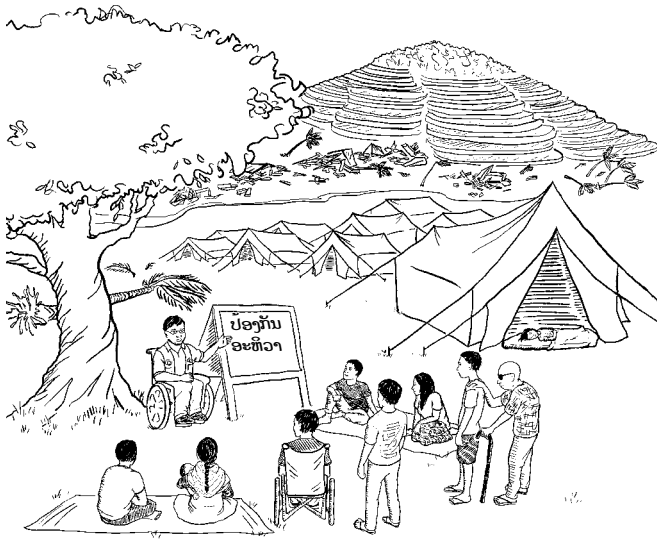
ຢາວັກແຊງທີ່ໃຊ້ໃນບາງພື້ນທີ່ ແລະ ວັກແຊງອື່ນໆທີ່ໃຫ້ພຽງແຕ່ຄົນຈຳເປັນເທົ່ານັ້ນ

ອະຫິວາ

ອະຫິວາ ແມ່ນ ພະຍາດຖອກທ້ອງທີ່ສາມາດເອົາຊີວິດຄົນໄດ້ຍ້ອນການຂາດນ້ຳ, ໂດຍສະເພາະແອນອອຍ ແລະ ເດັກນ້ອຍ. (ເບິ່ງບົດ ເຈັບທ້ອງ, ຖອກທ້ອງ, ແລະ ແມກາຝາກ, ໜ້າທີ 28 ຫາ 29).

ຢາວັກແຊງປ້ອງກັນອະຫິວາແມ່ນກິນເອົາ ແລະ ໃຊ້ໃນບ່ອນທີ່ມີການເລີ່ມຕົ້ນລະບາດ ຫຼື ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ, ໂດຍສະເພາະຢູ່ໃນທີ່ພັກຊົ່ວຄາວ ຫຼື ບ່ອນພັກຂອງຊາວອົບພະຍົບ ຫຼື ຄົນທີ່ຖືກຍົກຍ້າຍອາໄສຢູ່. ຈຳເປັນຕ້ອງມີການໃຫ້ຢາ 2 ຫຼື 3 ຄັ້ງໂດຍອີງໃສ່ຜູ້ຜະລິດວັກແຊງ. ຖ້າພະຍາດອະຫິວາຈະກັບມາລະບາດອີກໃນບ່ອນນັ້ນໆ, ຜູ້ຄົນອາດຈະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຢາວັກແຊງເຕັມຊຸດອີກຄັ້ງ ຫຼື ພຽງຢາວັກແຊງຊື່າເພື່ອກະຕຸ້ນການປ້ອງກັນພຽງແຕ່ 1 ຄັ້ງ.

ແມ່ຍິງກຳລັງຖືພາ ແລະ ລ້ຽງລູກດ້ວຍນ້ຳນົມແມ່ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີເຊື້ອ HIV ຄວນຈະຖືກໃຫ້ເຂົ້າໃນການລິນນະລິງ ສັກຢາວັກແຊງປ້ອງກັນອະຫິວາ.



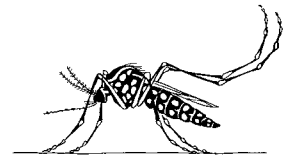
ການຕິດເຊື້ອ Meningococcal

ວັກແຊງປ້ອງກັນການຕິດເຊື້ອໂລກເຍື່ອຫຸ້ມສະໝອງອັກເສບທີ່ມັກຈະມີຢູ່ຫຼາຍໃນທົ່ວປະເທດໃນພາກເໜືອ ແລະ ພາກກາງຂອງປະເທດອາຟຣິກາ. ວັກແຊງແມ່ນສໍາລັບທັງເດັກ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່. ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບວັກແຊງຊະນິດນີ້ເຊັ່ນກັນເມື່ອມີການລະບາດຂອງໂລກນີ້. ມັນປອດໄພສໍາລັບແມ່ຍິງຖືພາ. ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບວັກແຊງ 1 ຫຼື 2 ຄັ້ງໂດຍອີງໃສ່ຜູ້ຜະລິດວັກແຊງ. ພື້ນທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃຊ້ວັກແຊງຊະນິດ ນີ້ ແມ່ນເໝາະກັນກັບເຊື້ອໂລກເຍື່ອຫຸ້ມສະໝອງອັກເສບທີ່ມີຢູ່ບ່ອນທີ່ນັ້ນ.

ໄຂ້ເຫຼືອງ

ໄຂ້ເຫຼືອງແມ່ນໄວຣັດສ໌ທີ່ມາກັບຍຸງ. ເມື່ອໄຂ້ເຫຼືອງມາຮອດຍຸກໃໝ່, ມັນຈະແຜ່ຂະຫຍາຍໄວ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍໂດຍສະເພາະແມ່ນເດັກນ້ອຍ.

ບ່ອນທີ່ມັກມີໄຂ້ເຫຼືອງ, ໃຫ້ວັກແຊງແກ່ເດັກ 1 ຄັ້ງໃນເວລາດຽວທີ່ໃຫ້ວັກແຊງໄຂ້ໝາກແດງນ້ອຍ, ຕອນ 9 ຫາ 12 ເດືອນ. ຖ້າໄຂ້ເຫຼືອງລະບາດໃນພື້ນທີ່ໃໝ່ ໃຫ້ຢ່າວັກແຊງແກ່ທຸກຄົນ ລວມທັງແອນ້ອຍອາຍຸຫຼາຍກວ່າ 6 ເດືອນ.



ເຍື່ອຫຸ້ມສະໝອງອັກເສບ Japanese encephalitis

ເຍື່ອຫຸ້ມສະໝອງອັກເສບ JE ແມ່ນ ໄວຣັດສ໌ທີ່ມາກັບ ແລະ ແຜ່ຂະຫຍາຍໂດຍຍຸງໃນພາກພື້ນອາຊີ. ແຜນການລົນນະລົງສັກຢາກັນວັກແຊງປ້ອງກັນພະຍາດຄັ້ງທໍາອິດແມ່ນ ອາດມີເປົ່າໝາຍສໍາລັບເດັກນ້ອຍອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 15 ປີ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພຽງແອນ້ອຍເກີດໃໝ່ແມ່ນ ຕ້ອງໄດ້ສັກຢາວັກແຊງ. ເດັກຕ້ອງການສັກຢາວັກແຊງ 1 ຫຼື 2 ຄັ້ງ, ອີງຕາມຜູ້ຜະລິດຢາວັກແຊງ.

ໄຂ້ເທັບ/ເຍື່ອຫຸ້ມສະໝອງອັກເສບຍ້ອນເທັບ

ເຍື່ອຫຸ້ມສະໝອງອັກເສບນີ້ແມ່ນມາກັບເທັບພັດ, ແມງໄມ້ຂະໜາດນ້ອຍທີ່ກັດ ແລ້ວມຸດເຂົ້າໄປໃນຜິວໜັງ ແລະ ຍາກທີ່ຈະເຫັນ.

ເດັກນ້ອຍຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການສັກວັກແຊງ 3 ຄັ້ງ, ເຊິ່ງຄັ້ງທໍາອິດແຕ່ 1 ຫຼື 3 ປີ, ຄັ້ງທີ່ 2 ແມ່ນ 1 ຫາ 7 ເດືອນຕໍ່ມາ, ແລະ ຄັ້ງທີ່ 3 ແມ່ນ 9 ຫາ 12 ເດືອນຫຼັງຈາກເຂັມທີ່ສອງ, ຂຶ້ນກັບຊະນິດ ແລະ ຜູ້ຜະລິດວັກແຊງ. ບ່ອນທີ່ເທັບເປັນຫຼາຍ, ຕ້ອງມີການສັກຊ້ໍາທຸກ 3 ຫາ 5 ປີ. ເນື່ອງຈາກວ່າຄວາມເຈັບ ນີ້ແມ່ນເປັນອັນຕະລາຍໂດຍສະເພາະກັບຜູ້ສູງອາຍຸ, ການໂຄສະນາອາດຈະສຸມໃສ່ການສັກຢາວັກແຊງໃຫ້ຜູ້ໃຫຍ່ອາຍຸຫຼາຍກວ່າ 50 ປີ.

ຕັບອັກເສບ A

ຕັບອັກເສບ A ແມ່ນລະບາດໂດຍອາຫານ ຫຼືນໍ້າທີ່ປົນເປື້ອນ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຕັບ. ມັນເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມ ເມື່ອຍຫຼາຍ, ບາງຄັ້ງເປັນຫຼາຍເດືອນ. ມັນຈະຫາຍໄປດ້ວຍຕົນເອງ ແລະຈະບໍ່ກັບມາ. ບ່ອນທີ່ ຕັບອັກເສບ A ເປັນຫຼາຍ, ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມີການສັກຢາປ້ອງກັນແຕ່ບ່ອນທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ເຄີຍມີພະຍາດ, ຢາວັກແຊງຈະປ້ອງ ກັນຄວາມເຈັບປ່ວຍໄດ້.

ການສັກຢາວັກແຊງຈະແມ່ນ 1 ຫຼື 2 ຄັ້ງແມ່ນຂຶ້ນກັບຜູ້ຜະລິດຢາວ່າຈະໃຫ້ໃນປະລິມານເທົ່າໃດ ແລະຈັກຄັ້ງ. ເມື່ອເດັກນ້ອຍໄດ້ຮັບຢາຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ການສັກຢາຄັ້ງທໍາອິດແມ່ນໃຫ້ຢູ່ໃນອາຍຸປະມານ 12 ເດືອນ, ແລະຄັ້ງທີສອງ 6 ຫາ 18 ເດືອນຕໍ່ມາ.

ອີສຸກອີໄສ (varicella)

ວັກແຊງປ້ອງກັນອີສຸກອີໄສນີ້, ຈະເຮັດໃຫ້ມີໄຂ້, ພື້ນ, ຄັນ ແລະ ເມື່ອຍເປັນເວລາ 1 ຫຼື 2 ອາທິດ. ການສັກຢາວັກແຊງແມ່ນຂຶ້ນກັບຜູ້ຜະລິດວ່າຈະສັກຈັກຄັ້ງ, ການສັກຢາ 1 ຫຼື 2 ຄັ້ງແມ່ນໃຫ້ແກ່ເດັກທຸກໆຄົນ, ແລະ ບາງຄັ້ງເດັກໃຫຍ່ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່.

ໄຂ້ຫວັດໃຫຍ່/ໄຂ້ຫວັດສັດປີກ (flu)

ໄຂ້ຫວັດໃຫຍ່ (flu) ແມ່ນຊື່ສຳລັບກຸ່ມໄວຣັດສ໌ທີ່ແຜ່ລາມໃນສອງສາມເດືອນທຸກໆປີ, ເຊິ່ງເປັນສາເຫດ
ກໍ່ໃຫ້ມີໄຂ້, ໜາວສັ້ນ ແລະອາການອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັບອາການເປັນໄຂ້ຫວັດທີ່ໄປແຕ່ຮ້າຍແຮງກວ່າ.
ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຈະພື້ນ ຕົວຈາກໄຂ້ຫວັດໃຫຍ່, ແຕ່ມັນອາດຈະຮ້າຍແຮງສຳລັບເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ເຖົ້າແກ່,
ຫຼືຜູ້ທີ່ມີບັນຫາສຸຂະພາບ. ຢາວັກ ແຊ່ງໃໝ່ແມ່ນຖືກເຮັດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີເພື່ອປ້ອງກັນການປ່ຽນແປງໄ
ວຣັດສ໌ໄຂ້ຫວັດສັດປີກ. ການສັກຢາສຳລັບ ແມ່ຍິງທີ່ຖືພາມັກຈະມີຄວາມສຳຄັນເພາະວ່າພວກເຂົາຈະ
ຖ່າຍທອດການປ້ອງກັນໃຫ້ເດັກທີ່ກຳລັງພັດທະນາ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບການສັກຢາວັກແຊ່ງປ້ອງ
ກັນໄຂ້ຫວັດສັດປີກຈົນກວ່າຢ່າງໜ້ອຍ 6 ເດືອນ.

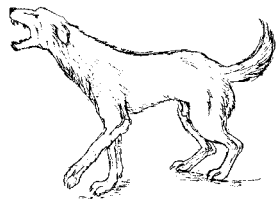
ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວການສັກຢາແມ່ນ ໄດ້ຮັບ 1 ຄັ້ງໃນແຕ່ລະປີ. ເດັກນ້ອຍ 6 ເດືອນ ຫາ 5
ປີຈະໄດ້ຮັບການສັກຢາ 2 ຄັ້ງ, ຫ່າງກັນ 4 ອາທິດຈາກການສັກຢາຄັ້ງທຳອິດ.

ໄຂ້ທໍລະພິດ

ໄຂ້ທໍລະພິດແມ່ນ ການຕິດເຊື້ອທີ່ພາເຮັດໃຫ້ເປັນໄຂ້, ຮາກ ແລະ ອາການອື່ນໆ.
ມັນສາມາດປົ່ນປົວດ້ວຍການໃຫ້ ຢາຕ້ານເຊື້ອ. ໄຂ້ທໍລະພິດແຜ່ເຊື້ອຈາກຄົນໜຶ່ງສູ່ຄົນອື່ນຜ່ານທາງອາ
ຫານ ຫຼື ນໍ້າ. ການລ້າງມື ແລະ ການເຂົ້າ ເຖິງສຸຂາພິບານ ແລະ ນໍ້າສະອາດປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ແຜ່ເຊື້ອໄດ້.
ຢາວັກແຊ່ງປ້ອງກັນພະຍາດທໍລະພິດມີ 2 ຮູບແບບ: ແບບຢາສັກ ແລະ ຢາເມັດ. ຢາວັກແຊ່ງມັນໄດ້ຖືກໃຊ້ໃນຊ່
ວງທີ່ມີການລະບາດຂອງພະຍາດທໍລະພິດ ແລະ ໃຊ້ກັບບຸກຄົນທີ່ຈະເດີນທາງໄປໃນພື້ນທີ່ມີການລະບາດນັ້ນ.

ພະຍາດວໍ້

ເຊື້ອວໍ້ ເປັນເຊື້ອໄວຣັດສ໌ທີ່ຕິດມາຈາກສັດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ
ໝາ ຫຼື ເຈຍ. ພະຍາດວໍ້ເປັນພະຍາດບໍ່ມັກເກີດມີໃນບາງປະເທດ
ແລະອາດມີຫຼາຍໃນບາງປະເທດ. ການສັກຢາວັກແຊ່ງໃຫ້ໝາທຸກໂຕແມ່ນສາ
ມາດຫຼຸດ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຄົນເຮົາ. ຖ້າສັດທີ່ມີເຊື້ອວໍ້ກັດຜູ້ໃດ, ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງການສັກຊຸດ
ຢາປ້ອງກັນວໍ້ເລີ່ມຕົ້ນທັນທີ ແລະ ພວກເຂົາອາດຈະຕ້ອງການສັກຢາປ້ອງກັນພະ
ຍາດ rabies immunoglobulin (ເບິ່ງບົດ ການປະຖົມພະຍາບາດເບື້ອງຕົ້ນ, ໜ້າ
75). ລ້າງບ່ອນຖືກກັດໃຫ້ດີທີ່ສຸດດ້ວຍສະບູ ແລະ ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນລ້າງນໍ້າຢ່າງໜ້ອຍ 15 ນາທີ.



ການນຳໃຊ້ຢາວັກແຊ່ງພະຍາດວໍ້ຫຼັງຈາກສັດກັດ: ເມື່ອຄົນເຈັບຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສັກຢາປ້ອງກັນ
immunoglobulin ແລະ ພະຍາດວໍ້, ໃຫ້ໃຊ້ immunoglobulin ກ່ອນແລ້ວໃຊ້ເຂັມສັກຢາສະອາດທີ່
ແຕກຕ່າງກັນ. ສັກຢາວັກແຊ່ງຄົບໃນປະລິມານ (0.5 ມລ ຫຼື 1 ມລ ຂຶ້ນກັບຜູ້ຜະລິດວັກແຊ່ງ) ເຂົ້າໄປໃນ
ກ້າມແຂນເບື້ອງເທິງໃນມື້ທີ່ຖືກກັດ, ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງໃນມື້ທີ 3 ແລະມື້ 7ຕໍ່ມາ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ການສັກຢາ
ທີ່ສື່ແມ່ນໃນລະຫວ່າງມື້ທີ 14 (2 ອາທິດ) ແລະ ມື້ 28 (4 ອາທິດ) ຫຼັງຈາກຖືກກັດ. ສຳລັບເດັກນ້ອຍທີ່ 2 ປີ
ຫຼືນ້ອຍກວ່າ, ການສັກຢາແມ່ນໃຫ້ຢູ່ກົກຂາຂ້າງເທິງ. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ສັກຢາວັກແຊ່ງປ້ອງກັນພະຍາດວໍ້ໃສ່ກະໂພກ.

ເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ມີວັກແຊ່ງປ້ອງກັນພະຍາດວໍ້, ການລ້າງຜິວໃຫ້ສະອາດດີທັນທີທັນໃດ
ແລະການສັກຢາວັກແຊ່ງວໍ້ ຈະສາມາດຊ່ວຍປ້ອງກັນການເປັນພະຍາດວໍ້.

ການສັກຢາວັກແຊ່ງວໍ້ແມ່ນເພື່ອປ້ອງກັນພະຍາດວໍ້ກ່ອນທີ່ຄົນ ຈະຖືກກັດແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ໂດຍສະ
ເພາະແມ່ນຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກໂດຍກົງກັບສັດຕ່າງໆ ເຊິ່ງສັດເຫຼົ່ານັ້ນອາດຈະເປັນພະຍາດວໍ້ໄດ້.

ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ: ກຸນແຈສໍາຄັນຂອງການ ສັກຢາວັກແຊງ

ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກແມ່ນເປັນສ່ວນປະກອບທີ່ສໍາຄັນຫຼາຍສຸດໃນການລົນນະລົງເພື່ອຊ່ວຍເດັກນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ໄດ້ຮັບຢາວັກແຊງທີ່ເຂົາຕ້ອງການເພື່ອໃຫ້ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ. ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານບໍ່ແມ່ນພະນັກງານ ສາທາລະນະສຸກທີ່ໃຫ້ການສັກຢາວັກແຊງ, ພວກເຂົາແມ່ນຟັງຄໍາແນະນໍາຂອງທ່ານ. ໃນຖານະເປັນສະມາຊິກ ຂອງຊຸມຊົນ, ປະຊາຊົນໄວ້ວາງໃຈທ່ານໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາອາດຈະບໍ່ໄວ້ວາງໃຈບຸກຄົນພາຍນອກຈາກໂຄງການ ສັກຢາວັກແຊງຂອງລັດຖະບານ.

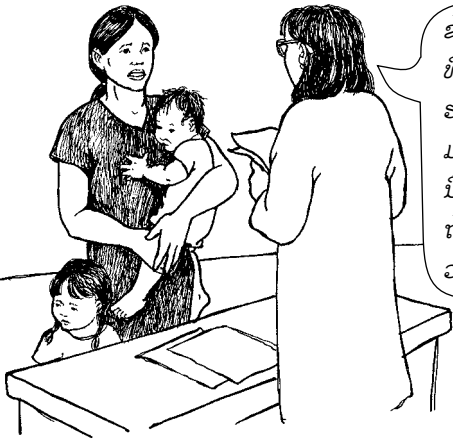
ຖ້າທ່ານເຮັດວຽກຢູ່ໃນສຸກສາລາ ຫຼື ຄລີນິກ:

- ເປັນຄວາມເປັນກັນເອງ ແລະ ຕ້ອນຮັບຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ຂອງເດັກແຕ່ລະຄົນ. ເຮັດໃຫ້ຜູ້ພໍ່ແມ່ຮູ້ວ່າຖ້າພວກເຂົາມີຄໍາຖາມແມ່ນໃຫ້ຖາມໂລດ ໃຫ້ຄິດວ່າການມີຄໍາຖາມແມ່ນສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ສຶກບໍ່ດີທີ່ຈະຖາມຄໍາຖາມ.
- ເພາະວ່າການສັກຢາອາດຈະເຈັບ ເຮັດແນວໃດກະຢາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເດັກໄດ້ປະສົບການທີ່ດີກວ່າ. ທ່ານສາມາດລໍພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ສົນໃຈນໍາການສັກຢາໂດຍການເອົາຜ້າສີແຈ້ງໆມາບໍ່ ຫຼື ເຮັດສຽງອັນໃດໜຶ່ງທີ່ເດັກສົນໃຈ.
- ອະທິບາຍໃຫ້ຜູ້ຄົນ ຫຼື ແຕ່ລະຄອບຄົວຮູ້ໄດ້ວ່າດ້ວຍເຫດໃດຕ້ອງມີການຮັບວັກແຊງກ່ອນທີ່ຈະມີການໃຫ້ວັກແຊງ. ອະທິບາຍໃຫ້ຮູ້ວ່າມັນເປັນເລື່ອງທໍາມະດາທີ່ເປັນສາເຫດຂອງອາການໄຂ້ ຫຼື ເຈັບນໍາແຂນເຊິ່ງສະນັ້ນພໍ່ແມ່ບໍ່ຕ້ອງເປັນຫວັງ. ອະທິບາຍໃຫ້ຮູ້ວ່າພໍ່ແມ່ຈະເຮັດຄືແນວໃດຖ້າພໍ່ແມ່ສັງເກດເຫັນອາການອັນຕະລາຍຕ່າງໆເຊັ່ນ ອາການແພ້.
- ຖ້າວ່າຄລີນິກຂາດວັກແຊງ ໃຫ້ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຄລີນິກແຫ່ງອື່ນ ຫຼື ວາງແຜນວ່າເມື່ອໃດທີ່ພວກເຂົາຄວນຈະກັບມາຮັບວັກແຊງ. ທ່ານສາມາດຂຽນໄວ້ໃນບັດສະມາຊິກຂອງຄລີນິກ ຫຼື ບົດບັນທຶກການໃຫ້ຢາວັກແຊງ.
- ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ລະຄອບຄົວໃນການເກັບຮັກສາບັນທຶກການສັກວັກແຊງໃສ່ປຶ້ມສຸຂະພາບເດັກ ຫຼື ວິທີການອື່ນໆ. ນີ້ເພື່ອເປັນການຊຸກຍູ້ຜູ້ຄົນໃຫ້ມີການວາງແຜນ ແລະ ຕັດສິນໃຈເພື່ອສຸຂະພາບຂອງລູກໆພາກເຂົາ.



ຂ້ອຍຈະສັກວັກແຊງຢ່າງໄວໆ ເພື່ອໃຫ້ລາວຮູ້ສຶກເຈັບໜ້ອຍລົງ. ທ່ານສາມາດກອດລາວໄວ້ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ສຶກປອດໄພ?

ມີຄລີນິກຫຼາຍແຫ່ງທີ່ຍັງບໍ່ມີຢາຄົບຕາມທີ່ຕ້ອງການ. ຖ້າວ່າມັນເປັນສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນມີປະສົບການທີ່ບໍ່ຄ່ອຍດີໃນຄລີນິກ, ພວກເຂົາອາດຈະບໍ່ມາຮັບວັກແຊງຄືນອີກ. ເຖິງແມ່ນວ່າມີພຽງແຕ່ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກບໍ່ຫຼາຍຄົນ ຫຼື ບໍ່ມີຢາວັກແຊງທີ່ພຽງພໍ, ໃຫ້ທາວິທີທາງເພື່ອປັບປຸງໃຫ້ຄົນມີປະສົບການທີ່ດີ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີໃນການມາຄລີນິກ.



ຂ້ອຍເສຍໃຈຫຼາຍໆ ທີ່ລົດເມຂອງເຈົ້າມາຮອດຊ້າ. ພວກເຮົາສາມາດສັກວັກແຊງໃນມື້ນີ້ຖ້າວ່າເຈົ້າສາມາດຖ້າໜ້ອຍໜຶ່ງ. ເພາະວ່າເຈົ້າມາແຕ່ໄກ!

ໃນຊຸມຊົນ, ສິ່ງເສີມຄອບຄົວໃຫ້ໄດ້ຮັບການສັກຢາວັກແຂງ:

- ເຂົ້າເຖິງທັງແມ່ ແລະພໍ່. ເຖິງແມ່ນວ່າມີພຽງແຕ່ແມ່ເປັນຜູ້ເອົາລູກມາທາຄລິນິກ, ເມື່ອຜູ້ເປັນພໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມສຳຄັນຂອງວັກແຂງ, ເດັກນ້ອຍເບິ່ງຄືວ່າຈະຕ້ອງຮັບວັກແຂງ. ມັນອາດຈະເປັນການຈະຊ່ວຍລົມກັບພໍ່ຜູ້ແມ່ຜູ້ ຫຼື ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຄືນອື່ນໆ.
- ຖ້າວ່າມີຄອບຄົວທີ່ຫຼີກລ້ຽງການຮັບວັກແຂງ, ໃຫ້ຂອກຫາເຫດຜົນວ່າຍ້ອນຫຍັງ. ມັນອາດຈະຍ້ອນບັນຫາກ່ຽວກັບການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ, ເງິນ, ຫຼືບາງຢ່າງທີ່ເຈົ້າສາມາດຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້. ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໝັ້ນໃຈໃນຄວາມປອດໄພ ແລະຄຸນຄ່າຂອງວັກແຂງ.
- ມີການເຝິກຊ້ອມ ແລະໃຫ້ຫຼາຍກຸ່ມຄົນເຊັ່ນແພດຜະດຸງຄັນ ຫຼືຜູ້ຄົນຊ່ວຍແມ່ຍິງຖືພາ ແລະແມ່ລູກຫົວສາວມີສ່ວນຮ່ວມສະນັ້ນພວກເຂົາສາມາດຕອບຄຳຖາມກ່ຽວກັບວັກແຂງ ແລະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບວັກແຂງ.
- ໃຫ້ເດັກມີສ່ວນຮ່ວມໃນການໂຄສະນາວັກແຂງ. ຖ້າວ່າເດັກນ້ອຍຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບວັກແຂງໃນໂຮງຮຽນແລ້ວ, ພວກເຂົາສາມາດລົມກັບຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາກ່ຽວກັບວັກແຂງໃຫ້ກັບພີ່ນ້ອງ, ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ ແລະ ເພື່ອນບ້ານ.
- ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ໄດ້ຜົນດີໃນຊຸມຊົນຂອງທ່ານ. ໂອ້ລົມກັບຜູ້ຄົນຈົນຮອດເຮືອນຂອງພວກເຂົາອາດຈະຊ່ວຍໄດ້. ຫຼືວ່າເຈົ້າອາດຈະຫາວ່າພໍ່ແມ່ຜູ້ໃດມັກມາໂຮງໝໍ. ປົກສາກັບຄູ ແລະຜູ້ນຳທາງສາດສະໜາ ຫຼື ຜູ້ນຳຊຸມຊົນທີ່ສາມາດຊຸກຍູ້ໃຫ້ຫຼາຍຄົນໄປຮັບວັກແຂງ.



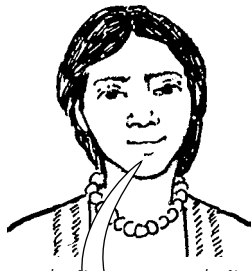
ທ່ານຮູ້ຈັກຊຸມຊົນຂອງທ່ານທີ່ດີທີ່ສຸດ. ເມື່ອມີການຈັດຕັ້ງເພື່ອຈະເຮັດແນວໃດຈະມີໝັ້ນໃຈວ່າເດັກນ້ອຍທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບວັກແຂງ, ໃຫ້ເບິ່ງວ່າແມ່ນໃຜທີ່ທ່ານກຳລັງພະຍາຍາມທີ່ຈະເຂົ້າເຖິງ ແລະຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອຈູງໃຈພວກເຂົາໄດ້, ຮູ້ຈັກວ່າພວກເຂົາມີຄວາມກັງວົນຫຍັງ, ແມ່ນໃຜເປັນຄົນຕັດສິນໃຈໃນຄອບຄົວ, ແລະຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ນຳຊຸມຊົນທີ່ເຄົາລົບນັບຖືມີສ່ວນຮ່ວມຄືແນວໃດ. ພ້ອມນັ້ນຍັງຂອກຫາວິທີທາງຖ້າວ່າມັນຍາກສຳລັບຜູ້ຄົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບການແນະນຳທາງດ້ານສຸຂະພາບ ແລະການບໍລິການສຸຂະພາບ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ມັນງ່າຍແນວໃດ.



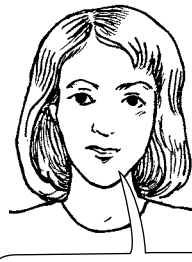
ໂຮງຮຽນສາມາດສອນຄົນໜຸ່ມນ້ອຍກ່ຽວກັບຄວາມສໍາຄັນຂອງວັກແຊັງ ແລະບອກເຖິງວ່າມັນມີໜ້າທີ່ແນວໃດຕາມ ຫຼັກວິທະຍາສາດ. ໂຄງການໃຫ້ຢາວັກແຊັງສາມາດເຂົ້າເຖິງເດັກນ້ອຍໄດ້ໂດຍການໃຫ້ວັກແຊັງຢູ່ໂຮງຮຽນ.



ປະກາດວິທະຍຸເປັນ ທຸກໆພາສາແມ່ນໄດ້ຮັບ ຜົນດີສໍາລັບພວກເຮົາ.



ຂ້ອຍແມ່ນຜູ້ຊະນະເລີດເຊິ່ງຂ້ອຍ ເປັນໜຶ່ງໃນຄະນະກຳມະການກ່ຽວ ກັບການສັກຢາວັກແຊັງໃນເມືອງ ຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຕື່ນ ຕົວ ແລະເຂົ້າຮ່ວມສັກຢາວັກແຊັງ.



ພໍ່ແມ່ມັກຂໍຄວາມເຕືອນ ກ່ຽວກັບການຮັບວັກແຊັງ ທີ່ຄລິນິກພວກເຮົາສົ່ງ ອອກໄປ.



ຂ້ອຍຊ່ວຍໃຫ້ກຸ່ມຄົນທີ່ເຂົ້າ ໂບດເຫັນໄດ້ຂໍຄວາມກ່ຽວ ກັບວັກແຊັງແມ່ນຂໍຄວາມທີ່ ສາມາດໄວ້ວາງໃຈໄດ້.

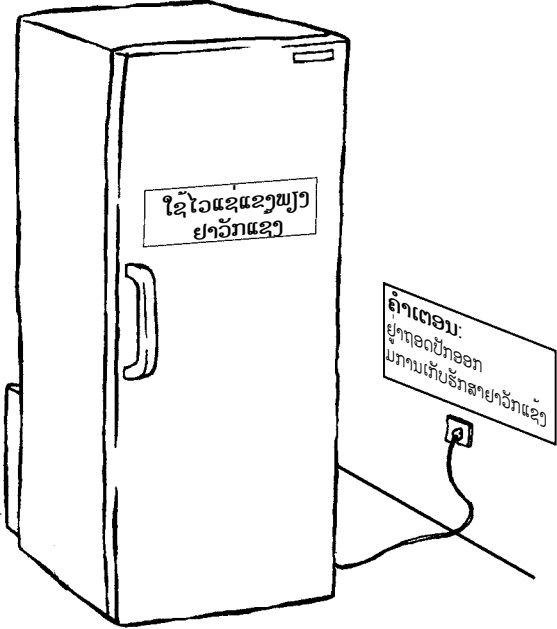
ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສາທາລະນະຊົນ: ການສັກຢາສໍາລັບຄວາມສະເໝີພາບ

ວັກແຊັງສາມາດກຳຈັດ ຫຼືຫຼຸດຜ່ອນການແຜ່ລາມຂອງພະຍາດຫຼາຍຊະນິດທີ່ເມື່ອກ່ອນແມ່ນໄດ້ເປັນສາເຫດ ຂອງການເສຍຊີວິດ ຫຼືບັນຫາສູງຂະພາບທີ່ຮຸນແຮງ. ແຕ່ວ່າມັນແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ສຸດບ່ອນທີ່ວ່າວັກແຊັງແມ່ນຫຼື ຫຼື ບໍ່ແພງ, ລະບົບສຸຂະພາບທີ່ໃຫ້ການບໍລິການໃນການໃຫ້ວັກແຊັງສາມາດເຮັດໜ້າທີ່ໄດ້ດີ. ນີ້ມັນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ ສໍາຄັນຫຼາຍທີ່ຈະມອບໜ້າທີ່ນີ້ເປັນຂອງລັດຖະບານ ແລະບໍລິສັດຜະລິດຢາ. ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ, ອາ ຈານສອນ, ແລະຜູ້ນຳຊຸມຊົນຕ່າງໆ ຕ້ອງເວົ້າເພື່ອສະໜັບສະໜູນວ່າການສັກວັກແຊັງແມ່ນປອດໄພ, ບໍ່ໄດ້ເສຍ ຄ່າຫຍັງ ແລະມີໃຫ້ສໍາລັບທຸກໆທີ່ຕ້ອງການ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄົນໜຸ່ມ ຫຼືອາວຸໂສ. ປະຊາຊົນຕ້ອງກົດດັນໃຫ້ລັດຖະ ບານຂອງພວກເຂົາແກ້ໄຂບັນຫານີ້ບໍ່ສະອາດ, ຂາດສຸຂະອານາໄມ, ຄວາມທຸກຍາກ, ການແບ່ງຊັ້ນວັນນະ, ແລະຂາດແຂນຢາວັກແຊັງ—ເຊິ່ງທັງໝົດແມ່ນສາເຫດຂອງບັນຫາສູງຂະພາບ.

ການຄຸ້ມຄອງການສັກຢາວັກແຊງ

ຮັກສາວັກແຊງຢູ່ໃນອຸນຫະພູມທີ່ຖືກຕ້ອງ (ການຮັກສາໃນລະບົບຄວາມເຢັນ)

ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະເກັບຮັກສາວັກແຊງໃນອຸນຫະພູມທີ່ເໝາະສົມ. ຖ້າຢາບາງຊະນິດຢູ່ໃນອຸນຫະພູມທີ່ອຸ່ນ, ມັນອາດຈະເຮັດໃຫ້ເສຍຄຸນແລະ ໃຊ້ການບໍ່ໄດ້. ແລະ ຢາວັກແຊງບາງຊະນິດຕ້ອງຢູ່ໃນຄວາມເຢັນ ແຕ່ບໍ່ສາມາດແຊ່ແຂງ ຫຼື ໃຊ້ການບໍ່ໄດ້. ຢາວັກແຊງຕ້ອງໄດ້ເກັບຮັກສາຢູ່ໃນອຸນຫະພູມທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກບ່ອນທີ່ພວກມັນຈະຖືກໃຊ້ໃນໃຫ້ຊຸມຊົນບ່ອນທີ່ພະນັກງານສຸຂະພາບຈະສັກຢາປ້ອງກັນໃຫ້ເດັກນ້ອຍໃນທ້ອງຖິ່ນ. ຖ້າຢູ່ເມື່ອເວລາຜູ້ຜະລິດດໍາເນີນການຂົນສົ່ງໄປຫາການເກັບຮັກສາຢາວັກແຊງແມ່ນຢູ່ໃນອຸນຫະພູມອຸ່ນເກີນໄປ, ຫຼື ແຊ່ເຢັນເມື່ອມັນບໍ່ຄວນຈະແຊ່, ມັນຈະໃຊ້ການບໍ່ໄດ້.



- ຢາວັກແຊງທີ່ສາມາດແຊ່ແຂງໄດ້:**
- ໄຂ້ໝາກແດງນ້ອຍ
 - MR
 - MMR
 - BCG
 - OPV (oral poliovirus)
 - ໄຂ້ເຫຼືອງ
 - ເຍື່ອຫຸ້ມສະໝອງອັກເສບ (Japanese encephalitis)
- ຢາວັກແຊງເກັບຮັກສາໄວ້ໃນຄວາມເຢັນແຕ່ບໍ່ໃຫ້ແຊ່ແຂງ:**
- ອະຫິວາ
 - ວັກຊິນລວມທີ່ປ້ອງກັນ 5 ໂລກສໍາຄັນ (pentavalent)
 - ຕັບອັກເສບ B (Hep B)
 - Hib (ຊະນິດນໍ້າ)
 - HPV (human papillomavirus)
 - IPV (inactivated poliovirus)
 - ໄຂ້ຫວັດໃຫຍ່/ສັດປີກ
 - ວັກແຊງກ່ຽວກັບ Pneumococcal
 - ໂລຕາໄວຣັດສ໌ (Rotavirus) (ຊະນິດນໍ້າ ແລະ ນໍ້າແຂງແຫ້ງ)
 - ບາດທະຍັກ (DT, Td)

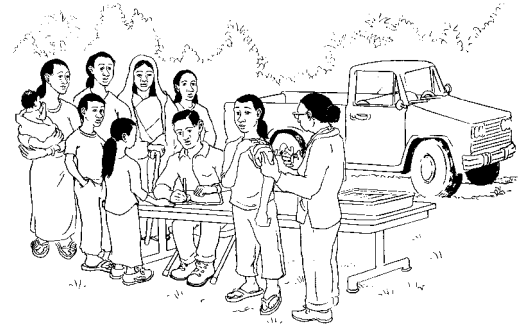
ໜ່ວຍບໍລິການຕູ້ເຢັນໃຊ້ໃນການຂົນສົ່ງ ແລະ ເກັບຮັກສາວັກແຊງເຊັ່ນດຽວກັນກັບນໍ້າກັນທີ່ໃຊ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ພວກມັນເຈືອນຈາງລົງ. ຮຽນຮູ້ວ່າຢາວັກແຊງຊະນິດໃດຄວນຈະຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ໃນອຸນຫະພູມເທົ່າໃດ ແລະ ຊັ້ນໃດຂອງຕູ້ເຢັນ ຫຼື ຊ່ອງໃດທີ່ໃຊ້ສໍາລັບຢາວັກແຊງແຕ່ລະອັນ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ຢາວັກແຊງຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ ໃນອຸນຫະພູມທີ່ຢູ່ຕໍ່າກວ່າ 8 °C ແລະ ເກີນຈຸດແຂງຕົວໜ້ອຍໜຶ່ງ (2 °C). ເບິ່ງຂໍ້ມູນທີ່ມີລາຍຊື່ຂອງຢາວັກແຊງທີ່ບໍ່ຄວນໃຫ້ຢູ່ອຸ່ນເກີນໄປ ແລະ ຢາວັກແຊງທີ່ຖືກແຊ່ແຂງ.

ຢາວັກແຊງບາງຢ່າງສາມາດເສຍຄຸນ ຫຼື ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ຖ້າຖືກແສງສະຫວ່າງ, ລວມທັງ BCG ແລະ MMR. ເພື່ອປ້ອງກັນຢາຊະນິດຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ຈາກແສງແດດ ແລະ ແສງສະຫວ່າງໃນຮົ່ມທີ່ມີແສງແຮງ, ໃຫ້ເກັບຢາວັກແຊງໄວ້ໃນກ່ອງ ແກ້ວສີດໍາ ແລະ ຫຸ້ມທີ່ເປັນພິເສດ.

ເມື່ອວັກແຊງໄດ້ຖືກກຽມພ້ອມສໍາລັບການນໍາໃຊ້ໂດຍການປະສົມກັບສານລະລາຍຂອງມັນ, ມັນກໍ່ຕ້ອງໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ບ່ອນເຢັນ. ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໃນການຈັດການສັກຢາວັກແຊງຈະຮູ້ວ່າວັກແຊງນີ້ຈະຍັງໃຊ້ປະໂຫຍດໄດ້ດົນປານໃດຫຼັງຈາກປະສົມແລ້ວ ແລະ ພວກມັນຈະຖືກເອົາຖິ້ມໃນລະມື້.

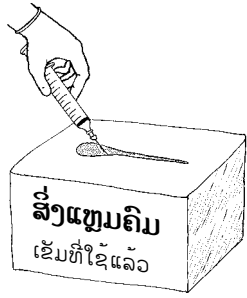
ຮຽນວິທີການເກັບຮັກສາ, ກະກຽມ, ແລະ ວິທີໃຫ້ຢາວັກແຊັງ

ທຸກໆຄົນສາມາດສົ່ງເສີມການສັກຢາວັກແຊັງ ແລະ ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຮຽນຮູ້ ວິທີການໃຫ້ຢາວັກແຊັງເຊັ່ນກັນ. ຖ້າທ່ານໃຫ້ຢາວັກແຊັງ ຫຼືຈັດຢາວັກແຊັງ, ການຝຶກອົບຮົມຈະປະກອບມີ:



- ວິທີການກຽມວັກແຊັງ.
- ວິທີກຳນົດຢາທີ່ເໝາະສົມສຳລັບກຸ່ມອາຍຸທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.
- ບ່ອນທີ່ຈະຊອກຫາວັນທີ່ໝົດອາຍຸ ແລະວິທີການທຳລາຍວັກແຊັງທີ່ໝົດອາຍຸ.
- ວິທີການເລືອກຂະໜາດເຂັມທີ່ຖືກຕ້ອງ, ມູມສັກຢາໃສ່, ແລະ ສະຖານທີ່ສັກໃສ່ຮ່າງກາຍ ສຳລັບແຕ່ລະຢາວັກແຊັງ.

ສຳລັບສຸຂະພາບຂອງທ່ານເອງ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ທີ່ທ່ານກຳລັງຊ່ວຍ, ໃຫ້ລ້າງມືຂອງທ່ານກ່ອນ ທີ່ຈະສັກຢາວັກແຊັງໃຫ້ແຕ່ລະຄົນ. ໃຊ້ເຂັມພຽງແຕ່ໜຶ່ງຄັ້ງເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຖິ້ມມັນຢ່າງປອດໄພ.



ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການໃຫ້ຢາວັກແຊັງ

ຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍຂອງຂະບວນລົນນະລົງການສັກຢາວັກແຊັງແມ່ນມັກຈະລົມ: ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອຢ່າງເໝາະ ສົມ. ອຸປະກອນທາງດ້ານຊີວະສາດທີ່ສ້າງບັນຫາສຸຂະພາບສຳລັບຄົນເຮົາ, ເຂັມສັກຢາ ແລະ ວັດຖຸດິບທາງ ຊີວະພາບສ້າງບັນຫາສຸຂະພາບແກ່ປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນສິ່ງເສດເຫຼືອຖືກເຜົາຖິ້ມ ຫຼື ຖືກຝັງຢ່າງບໍ່ປອດໄພ, ຫຼື ປະໄວ້ບ່ອນທີ່ໄດ້ກນ້ອຍສາມາດເອົາມັນໄປຫຼິ້ນໄດ້. ໂຄງການສ້າງພູມຄຸ້ມກັນພະຍາດສາມາດວາງແຜນທີ່ຈະກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອຢ່າງປອດໄພໂດຍ:

- ການນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະດຽວກັນທີ່ນຳໃຊ້ສະໜອງອຸປະກອນເພື່ອກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອສຳລັບການປິ່ນປົວ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອຢ່າງປອດໄພ.
- ການສ້າງຕັ້ງສູນບຳບັດສິ່ງເສດເຫຼືອໃນຂົງເຂດທີ່ມີຊຸມເຜົາ.
- ຊ່ວຍໃຫ້ຄລິນິກຊຸມຊົນສ້າງຕັ້ງລະບົບການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອງ່າຍດາຍໃນການດູແລສຸຂະພາບ, ລວມທັງການແບ່ງແຍກຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ບ່ອນຊຸມເຜົາທີ່ປອດໄພ. (ເບິ່ງ ຄູ່ມືຊຸມຊົນເພື່ອສຸຂະພາບສິ່ງແວດລວມ, ບົດທີ 19 ຂີ້ເຫຍື້ອໂຮງໝໍ.)

